

nogle andre prioriteringer i forhold til indsats over for børn, dels i daginstitutionerne i forhold til risikobørn, dels indsats i forhold til anbringelse af dem, dels i forhold til dagpenge til forældrene, når der er syge børn. Og sådan kunne jeg fortsætte. Sådan har vi valgt at prioritere nogle mere præcise områder i stedet for det meget, meget omfattende område, som hr. Jann Sjursen nævner, og som vi altså har initiativer i forhold til, men som vi ikke har med i vores prioritering i det omfang, som hr. Jann Sjursen og Kristeligt Folkeparti har det.

Hr. Peter Christensen bliver klogere og kloge-re, og det er jo godt. Skatteudspillet fra Socialdemokratiet vil jeg sådan set henvise til i dets fulde omfang. Der kan han læse, hvad det er, vi mener, uden at skulle forholde sig til, om det nu er 10 pct. eller 2 pct. eller 80 pct. af det, Venstre måtte mene med sit skattestop. Det kræver jo som bekendt ganske mange sider at forklare, hvad Venstres skattestop i realiteten er.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg sige, at vi kan se en vending i dansk økonomi og i dansk beskæftigelse. Det giver nogle faresignaler, og det synes jeg i høj grad vi har fået her i efteråret, og det mener jeg der er grund til at tage alvorligt. Det er derfor, jeg har været noget overrasket over, at en Venstreordfører kan holde en tale uden at nævne ordet arbejdsløshed.

Kl. 17.10

Det asylpolitiske oplæg opererer ud fra den helt enkle kendsgerning, at vi ikke ønsker, at asylansøgere bare skal passiviseres. Hvis der er en mulighed for at bringe dem i aktivitet, så synes vi, det er overordentlig sundt. Der vil indimellem være nogle nicher i det danske samfund, hvor der er brug for den arbejdskraft, som asylansøgere kan levere.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Eyvind Vesselbo og hr. Jens Rohde for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil godt sige tak til fru Pia Gjellerup for svaret vedrørende økonomien i naturplanen. Jeg forstod på fru Pia Gjellerup, at Socialdemokratiet sagde nej, fordi man ikke kunne få hele sit foreslåede beløb igennem. Nu er det jo sådan, at det ikke er hele det beløb, der ligger i Socialdemokratiets naturplan, der er finansieret. Men man siger nej til 50 mio. kr. til naturen, fordi man ikke kan få noget mere igennem.

Er det sådan den generelle politik fra Socialdemokratiet, at man siger nej til overhovedet at indgå forlig? Det må jo være konklusionen her: Hvis man ikke får alt, så siger man nej. Det var jo det svar, fru Pia Gjellerup gav. Så jeg vil godt høre: Er det sådan med hensyn til al den meget snak om brede forlig, som Socialdemokratiet går ind for, at hvis Socialdemokratiet ikke får alt, hvad man gerne vil have, så siger man nej?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg har godt set den der betegnelse »det intelligente skattestop«, som vel egentlig mere er et udtryk for den der selvgothed, som altid er repræsenteret på venstrefløjen. Der findes kun ét intelligent skattestop, hvis ordet skattestop skal give mening, nemlig et skattestop, hvor ingen skatter eller afgifter stiger.

Ellers er det jo en ren tilståelsessag, nemlig at man synes, at der er nogle afgifter, som er for lave, eller nogle skatter, som er for lave, og som man gerne vil hæve for at kompensere andre steder.

Jeg vil gerne spørge fru Pia Gjellerup, om hun kan nævne for mig bare en eller to skatter eller afgifter, som fru Pia Gjellerup synes er for lave.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Først kan jeg ikke lade være med lige at kommentere hr. Rohdes kommentar om det intelligente skattestop. Der findes kun ét intelligent skattestop; det har Det Radikale Venstre defineret, og det har vi patent på. Alle andre skattestop kan være alt muligt andet, men intelligente kan de ikke være. (*Munterhed*).

Så vil jeg stille spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører. Vi har set med lidt bekymring fra Det Radikale Venstres side en tendens til, at Socialdemokratiet er gået ind og har lavet nogle forlig på nogle områder, hvor vi i hvert fald ikke har været glade for det og ikke er gået med. Universitetsområdet og folkeskoleområdet har vi været meget lidt begejstrede for, fordi vi her synes, at Socialdemokratiet på en eller anden måde kom til at hjælpe regeringen med en form for centralisme, som vi ikke bryder os om, og som jeg i hvert fald også har læst mig til bl.a. i en bog, der hedder »De politiske partiers synspunkter og programmer« fra 1931, at Socialdemokratiet som udgangspunkt heller ikke brød sig meget om. Der er nemlig et kapitel, der hedder »Folkets skole under folkets ledelse«, og der